

AANKONDIGINGEN.

er regel fr. 0.50
en Allerlei- in Provincie fr. 1.00
ws fr. 1.00
en en doodsberichten fr. 2.00
Klein: Aankondigingen:
tot 4 regels fr. 1.50
regel meer fr. 0.25
kkoord.

aankondigingen en mededeelingen
ons toekomen voor Donderdag mid-

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG
WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE:
Drukkerij COLLEE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN
Postcheques rekening n. 84355.
Telefoon 12

vooraf betaalbaar.
25 centiem het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven
aankondigingen, moeten franco gedaan
den aan den uitgever.

TONGEREN 29 JANUARI 1927.

Het Vrouwenstemrecht

heer G. Van den Bossche, rector der
Hogeschool, heeft onlangs, bij
openbare zitting, een zeer merkwaardige
requisitorie, waarin hij, onder meer, ook
Belgie in zwang zijnde kiesstelsel be-
deelt,
stelt vast, dat in ons land, het kies-
niet aanzien wordt als een natuurlijk
in den vollen zin van 't woord, maar
er als een amot, dat aan de eene ge-
aan de anderen onthouden wordt;
mbt, dat men verplicht is te vervullen
dat men het bekomen heeft.
gel. erde verhandelbaar verklaart niet
annen goedkeuren, dat men aan de
ven het stemrecht voor de kamers
geweigerd; hij heet dat een onrecht-
igheid, en tevens echten onzin. Hij her-
er aan, dat een zeer bevoegd Fran-
scusrijver, Joseph Barthélemy, profes-
an de Faculteit der Rechten, te Parijs,
n gedenkwaardig verslag, in de Kamer
Algevaarigheden in Frankrijk voor-
geen, deed opmerken, dat de nederig-
rechoeders, de meest ongelukkigste
der menschen, de onwetendste en de
viesste waren, dat zij, terwijl eene
W, al is zij leedzaam, dan ook niet
als ware zij meerwaardig aan de
oud, die ongelukkig, die vlescher!

en loof, stelt aan het eind, de vraag: Kun-
noe de werkelooze teis vertiepen tegen de
requisitorie? Hij antwoordt: Jammer dinke
vergeven vooruit te kiezen in de Open-
bare Besturen en met getrouw te blijven
aan hunne Syndicaten en Coöperatieven.
Eenlike vertegenwoordigers zijn naar 't
voortaan van waters afken de mannen van
zijn Kameraden-partij, wien, wie kent er
een voorstel, een daad van de kameraden,
en enkele maar, die strakken zou tot ver-
mindering der levensduurte? Zij hebben
noot anders gedaan dan gezurd voor groot-
tort uitgaven en meeven voor vermeerdering
der levensduurte.
Wat deden de Syndicaten tegen de levens-
duurte? Protiviteeren en massaetogingen
inrichten tot op het ogenblik uit de socia-
listen mede mochten aanzitten aan de te-
geeringstafel. Van af uit oogenblik was het
protesteeren en bevoegen uit, spits van dan
af het leven eerst bijzonder duur werd.
De Syndicaten wuzen triumphantelijk op
de bestendige loonsverhoging. Doen wat
hebben er de werklieuten meue gewonnen?
Niets! Elke verhoging werd gevolgd door
een nieuwe vermeerdering der levensduurte.
De Syndicaten zijn wel zoo slim, niet te
wijzen op de talrike stakingen die zij ont-
kend hebben en die een gevoelig terugs-
slag hadden op de duurte des levens door de
productievermindering.
Wat deden de coöperatieven tegen de le-
vensduurte? Avog minder dan niets. Zij lie-
ven de verouderde tegevoelende zamen om
de duurte te bevoegen. Zamen zijn zamen
was hante leus.
Kamerad Arthur wauters, zoals blijkt,
trekt het niet goed met zijn antwoord op de
vraag: Kunnen de werklieuten teis doen te-
gen de levensduurte?
Daarop is maar een goed antwoord, maar
dat moet door een kamerad dat gegeven
worden, daar het een gemiddeld zou geven
aan hun partij. Dit antwoord? Werklieuten
legt nu naat af, wie men u hoort ingepompt,
werkt! Vreugt voort! En Leiz zuing!

Wie steekt een hand bij
om v. L. Her en den dans-
zaal te helpen bevrijden?

Na het veel en onverschillig onthaal der
lezingen van den Heer Neven als Burge-
master, trachten de liberalen tegen wil en
dank een zekere geschied bij onze stadsge-
meenten te verspreken. Zoo leen wij in het
liberale « Latins Nieuws » van Brussel,
dat op Zondag 6 Februari de nieuwe burge-
meester plechtig zal worden ingehaald, en
dat talrijke vereenigingen hunne bijdring
hien toegezegt.
Laat ons eens zien of er waarlijk reden
bestaat om zoodaig fest te vieren. Gehe-
reerde den kiesrijd hebben de liberalen
zorgvuldig hun programma verborgen ge-
houden. Van liberale principen is er geen
oogenblik sprak geweest, maar wel van het
afschaffen van taksen en het veranderen
van onze stad in een aardich paradys. Dank
an zijn sommige kiezers te misleiden, en al-
dus vier gekozen in den raad te krijgen.
Vier gekozen in eenen raad van dertien
leden, konden niets verrichten. Toch werd
de hand smeekend uitgestoken tot de socia-
listen.
Deze laatste hadden een hevige kiesrijd
gevoerd. In hunne openlicht meetings ver-
deende onze priesters voor « zwartkotten » uit-
gesproken der Liefde Zusters van ons Hos-
pital door leug-nachtig aantijgingen wer-
den bezwaald, en in eene openbare zitting
van den gemeenteraad, onze hand-lans en
neringde ners voor dieven werden uitge-
scholden.
De socialisten konden dan ook geen bij-
val boeken bij de kiezing, en in plaats van

Nog het rood-blauwe
bondgenootschap
te Tongeren.

Na het veel en onverschillig onthaal der
lezingen van den Heer Neven als Burge-
master, trachten de liberalen tegen wil en
dank een zekere geschied bij onze stadsge-
meenten te verspreken. Zoo leen wij in het
liberale « Latins Nieuws » van Brussel,
dat op Zondag 6 Februari de nieuwe burge-
meester plechtig zal worden ingehaald, en
dat talrijke vereenigingen hunne bijdring
hien toegezegt.
Laat ons eens zien of er waarlijk reden
bestaat om zoodaig fest te vieren. Gehe-
reerde den kiesrijd hebben de liberalen
zorgvuldig hun programma verborgen ge-
houden. Van liberale principen is er geen
oogenblik sprak geweest, maar wel van het
afschaffen van taksen en het veranderen
van onze stad in een aardich paradys. Dank
an zijn sommige kiezers te misleiden, en al-
dus vier gekozen in den raad te krijgen.
Vier gekozen in eenen raad van dertien
leden, konden niets verrichten. Toch werd
de hand smeekend uitgestoken tot de socia-
listen.
Deze laatste hadden een hevige kiesrijd
gevoerd. In hunne openlicht meetings ver-
deende onze priesters voor « zwartkotten » uit-
gesproken der Liefde Zusters van ons Hos-
pital door leug-nachtig aantijgingen wer-
den bezwaald, en in eene openbare zitting
van den gemeenteraad, onze hand-lans en
neringde ners voor dieven werden uitge-
scholden.
De socialisten konden dan ook geen bij-
val boeken bij de kiezing, en in plaats van

vier of vijf gekozen, zoals zij verhoopt
hadden, konden zij slechts hunne drie man-
daten behouden.
Ondanks deze welsprekende afkeuring van
het kiezerskorps, waarvan de uitspraak niet
stad anti-socialist is, hebben de liberalen een
verbond gesloten met de socialisten, en hen
aldus een gezag en eene macht in handen
gegeven, die volkomen in strijd is met de
uitspraak van het kiezerskorps. Deze kwaak-
slag, toegebracht aan de meerderheid onzer
stadsgeboorten, is streng beoordeeld ge-
worden door alle ordelievende medeburgers,
en zal streng beoordeeld en afgekeurd blij-
ven, onlangs al de betogingen die de li-
beralen inrichten om eene overwinning te
vieren die slechts in schijn bestaat.
Naar het schijnt zullen de socialisten, om
hunne erkenenis uit te drukken jegens de
liberalen, in groot getal aan de betoging
ter eere van den nieuwen burgeemeester deel-
nemen.
Eene groote roode vlag zal den stoet voor-
afgaan, gevolgd door een spandoek, gedra-
gen door een socialistische gemeentemede-
leden en waarop te lezen staat:
De liberalen moeten de roode vlag volgen,
Of zij krijgen geen burgemeesterszetel!
Een ander opschrift, door de socialisten
gedragen, zal luiden:
De commercianten hebben genoeg geld
verdiend!
Die nit de Maestricht straat hebben de
menschen bestolen!
Ook de liberalen zullen niet ten achter
blijven met hunne opschriften, waarvan er
enige zullen luiden als volgt:
Zonder de socialisten hadden wij niets!
Dank aan hen hebben
wij nu een liberal-burgemeester
en een liberale schepen!
De facade taksen worden afgeschaf
Wie betaald heeft
Krijgt zijn geld terug!
Al de wielrijders krijgen kosteloos
een plaat.
Gren velotaksen meer!
Nog meer andere opschriften, betrekking
hebbende op de liberale kieschelften, zullen
worden de ogen der Tongerach, kiezers voor-
bijtrekken.
Kortom, deze betoging door de liberalen
op touw gezet om hunne zoogezegde over-
winning te vieren, zal onze verstandige me-
deburgers niet verslaaken; zij zullen be-
gruipen dat dit blauwe comedi-spel enkel is
ingecomet met het doel den slachten inruk
en de afkeuring wet te vagen, die het slui-
ten van het rood-blauwe bondgenootschap
in onze stad heeft teweeggebracht.

BUITENLAND.

En gerechtvaardigd proces te Londen.
Is een gescheiden, waarin hofde pabe-
zie, chantage, zij kolijke verbedding, doos-
augst, waanzin en bloed zou ter de ge-
mengd zijn... dat ze bijna niet eht lijkt.
Toch is ze maar al te zeer de levende nalat-
te. Een der zondelingse zaken zal daar
te Londen binnenkort berecht worden, die
de moderne geschiedenis kent. Hetrokken
daarbij is bovemal zekere lord L..., telg uit
den eer-aanzijnlijkste geslachten van Eng-
land.
Leze lord, thans 35 jaar oud, werd ver-
lijd op een onnatuurlijk, van 25 miss Rossy
huitweien, en vijfde haar trouwen. Waerop
hevig verzet van de hoogadelijke familie,
die zich bij zulk een misdadance niet

wenschte neer te leggen. En om lord L...
nu van zijn liefde te scheiden, werden de
noodige lagen gelegd, die den jongen man
de overtuiging moesten bijbrengen, dat de
geloofde hem ontrouw was.
Een vre-selijke scène was het gevolg, en
ten slotte had miss Rossy den lord aan-
zich aan onverschillig welke proefneming te
onderwerpen ten einde haar gevoelens den
toets te doen doorstaan. Lord L... aan-
vaarde, en stelde zijn voorwaarden. De jon-
ge vrouw verklaarde, zich te zullen laten
opsluiten in een kamer, tien dagen lang,
zonder enig bezoek te ontvangen noch een
boek of krant ter hand te nemen. Aldus ge-
schiedde. Men sloot haar op in een luxeus-
gemeubde zaal, die echter geen enkel ven-
ster had, en uitsluitend elektrisch werd ver-
licht. Muren en zolder bestonden uit spie-
gels, die tot taak hadden vooreerst het licht-
schijnsel van plafonniers tot in 't onderge-
lijk te versterken en dan de oogen-luklige,
die zich in de zaal bevond een cinduloos aan-
tal malen haar eigen beeld voor te houd-
en en haar minste bewegingen te werkaans-
aen.
Zeven dagen en zeven nachten hield, on-
danks de overstelende eenzaamheid en de
verblindende kracht der lampstraling, de
arme Rossy het uit, zij 't ook dat zij haast
niet sloep. Den achtsten dag echter gaven
haar zenuwen het op. Zij groep een meubel-
stuk en slingerde het tegen een der spie-
gels, die te grauw viel. Vervolgens rende
ze met het hoofd voortuit tegen den muur,
om zich aldus van het leven te berooven.
Zij verwoedde zich daarop vrij ernstig. Per-
sonen, die op het gedruisch kwamen toeloop-
ten vonden haar lachend en schredend tegel-
ijk. Rossy huiltweien was gek geworden. Op
het vernemen van dit trouwige nieuws werd
lord L... van wroeging ernstig ziek.
De bloedverwanten van het meisje heb-
ben een vervolging tegen hem ingesteld. De
familie van den lord doet alle moeite
om het geval nog zooveel mogelijk te smoe-
ren, maar het is niet waarschijnlijk, dat zij
een proces, dat bakenklijke haristochten
bijk het publiek moet wakkerroepen, kan
voorkomen.
AMERIKA.
Amerikaansch Troepenvervoer. — VER-
SCHALKING DER DUITSCHE DILIGEN-
TIEN. — Na de deelneming der Verreigde
Staten aan den wereldoorlog heeft het
van de nacht getrokken dat van de uiterst om-
vangrijke troepenvervoer uit de Une
naar Europa geen enkel schip door de Duit-
sche duikboten, die nachts aan den loer
lagen, is getorpedeerd. Bij de behandeling
van het krediet voor nieuwe kruisers heeft
thans admiraal John Haligan in het Ame-
rikaansche kongres daaromtrent opheldering-
gegeven.
Naar hij mededeelde hebben de bondge-
noeten, om bewegingen der vijandelijke
duikboten na te gaan, draadlooze kompas-
sien aan de Zuidkust van Ierland aan de
Engelische en aan de Fransche Westkust op-
gehangen. Daar de Duitse duikboten hun
bestaan niet kennen, gezeg hi in draadlooze
verbinding met elkaar of met de Duitse
kuststations stonden, en zelfs nu en dan
voor de grap Fransche staties aantrepen
het niet mogelijk hun positie vast te stellen,
daar elke boot zich met een bepaald ken-
woord meldt. Inderdaad kreeg het marine-
hoofkwartier der bondgenooten te Brest
niet slechts gegevens over het aantal duik-
boten in de vaart, maar ook over de route
die zij volgden.
De duikboten oververden in een rechten
hoek tusschen de Fransche en de Spaansche
kust om de vliker kruisende in de Azoren
in de Golf van Biscaje te kontroleeren.
Daarbij plachten zij een afstand van een
100 mijl tusschen de kruisende der routes en
de Fransche en Spaansche kust ongekontro-

leerd te laten. Daar deze gewoonte het
kwartier te Brest bekend was en het
bij benadering wist waar de duik-
boten zich bevonden en welke koers zij
hiel, kon het torpedojagers die de transport-
pen tot 500 mijl van de kust getogen
ren en dan het draadlooze sein « com-
naar Brest zonden, de route aangeven
langs zij de transportschepen zonder ge-
danken escorteeren.
Zoo is het gekomen, dat geen trans-
schip is getorpedeerd en alle Amerikaan-
troepen veilig in Frankrijk geland zijn.
schoon « de kanonnen niet door de
gevolgen en de soldaten niet over zes
zwommen zijn » had Dr Herget die in
tijd over de oorlogsverklaring van de
enigde Staten deze gedenkwaardige
den in den Riksdag sprak, iets van de
vinding en de toepassing van het draad-
kompas geweten, dan zou hij « even
duikboot-marconisten — waarschijnlijk
zoo'n hoog woord hebben gehad.
— Een muizenplaag. — GEVOLG
UITROEING VAN ROOFDIERTEN.
ROOFVOGELS. — Uit Bakersville (Cal-
nie) wordt het volgende gemeld:
Heele legers muizen uit de graanve-
van Bakersville die aan het wegtrekken
om elders voedsel te zoeken, hebben
in de buurt bijna ongelukkig toestan-
teweeggebracht.
Zoo erg is het met de muizenplaag.
geeringssdeskundigen zijn te hulp ge-
pen om verbetering te krijgen.
Het trokken van de knaagdiere geeft
toeshouwer den indruk, alsof een reus-
tig tapijt over den grond schuift.
Het verkeer wordt door de plaag em-
belemmerd.
Menschen, die in de streek wonen,
ten als zij andere klevoren aantrekken,
verst lik ontschudden en vinden dan so-
dat er groote stukken uit zijn gevreten.
Met voegtid graan is reeds een eno-
slachting onder de dieren aangericht,
zonder dat er reeds van een vermind-
van de plaag kan gesproken worden.
wordt al met gifgas gewerkt.
De deskundigen schrijven de muizen-
toe aan de uitbreiding van roofvogels en
nieren, als haviken, prairiehonden, wil-
katten, enz.
NEDERLAND.
Een natte danspartij. — Een zonden-
en haast vrolijk ongeluk viel voor te
in Nederland, waarbij gelukkiglijk al-
een persoon gewond werd en dan nog
lijk licht. In het vereenigingsgebou-
van woningmaatschappij was een zwem-
danspartij had men den vloer voor de
sers gemaakt, door plancher te leggen
het zwembad.
Terwijl men nu volop aan het dans-
was begraf plots den vloer en... al de
dronds waren kwamen in het water
gedrukt was het ook slechts ander-
ven niet r diep en kwamen allen er met-
nat pak van af. Zoals wij reeds ho-
gezegd, werd slechts een der personen li-
gekwest.
FRANKRIJK.
EEN MARIA-BEELDE. — In de str-
van Antibes, op de Azorenkust, is er
van niets anders meer sprak als van
ebourtnis welke zich daar voorgedaan ha-
in de volgende omstandigheden:
Twee werklieden waren aan den arbeid
eene steengroef, gelegen op de glooie
Wesdijk de baan van Saint-ean. Het
dat ze te verrichten hadden was niet he-
verre van daar. Ze moesten, namelijk
reusachtigrotsblok zien naar te halen,
zouden het met dynamiet wel klaar spel-
er wrd eens mijn aangelegd en, toen ze

ENGELWERK van « DE POSTRIJDER ».

— 30 —

STANHOPE

DE AMERIKAANSCH DETECTIVE.

Zij hoorde hoe er in de voorkamer opge-
ruimd en gekust werd. De oude Leiz
naakte toilet, om er nog eenmaal in zijn
even ta-soenlijk uit te zien en Sibylle
naakte zich gereed voor eenen uitgang,
waarvan zij zelfs aan haren ziele het doel
niet verried. Deze verriedde, zich ook, on-
der voorwendsel een geestelijke te gaan zoeken.
Dus bleef Leiz alleen, onrustig wachtende,
tot zijne betere helft terugkeerde. Na
pen half uur hoorde hij haar sloffende gang,
voorzichtig als eene kat kwam zij binnen,
in hare armen zijns dragende dat in een
grote sjaal gewikkeld was.
— Alles in orde? fluisterde Leiz.
Sibylle legde haar last voorzichtig neer
op eene matras die in haar kabinetje lag,
toen ontdeed zij zich van hoed en onslag-
doek en ging vermoeid tegenover haar man
zitten.
— Ziezo, hijgde zij, ik heb 't mijne ge-
daan; nu is de heurt aan Frans. Alles ging
glad; ik heb het slim overlegd, en als mij
lemand bespied heeft is hij heellijk gefopt.
Hoe lang is Frans al weg?
— Een half uur.
— Heel zij? Hoe stalt ze zich aan?
— Een kaln.
— Des te beter.
Sibylle zocht in een kasken en bracht na
eenig gemommel een inktflesche en eene
reusige pen te voorschijn.

— Zeg, oude — zij haalde uit den zak een
toegevoegen blad — ik wilde, dat zij dit
papier eehude ontdeckende.
Leiz scheude het hoofd.
— Dat zal ze in geen geval doen. Zijt ge
zeker, dat het kind niet wakker wordt?
zegde hij naar het kabinet wijzend.
— Dacht ge, dat ik zoo dom was? Wees
maar gerust; ik heb het een goede portie
ingegeven. Voor ons is het nu hoofzaak,
dat wij het papier ondetekend krijgen.
— Ik wilde, dat het reeds voorbij was!
brond Leiz, die niets op zijn gemak was,
ik wil welkens willen weten, hoe die histo-
rie zal afloopen.
— O, dat zal ik u haarfijn zeggen, sprak
Sibylle. Zoodra zij het kind weer heeft,
draait ze ons den rug toe, Frans wil zij na-
tuurlijk niet hebben — dat is klaar. Maar
ik denk dat de jongen er niet veel om ge-
ven zal; hem is 't om geld te doen, en dat
zal zij hem natuurlijk geven, zoo dikwijls
hij het vraagt. Wij beiden zijn ook gedekt;
want zij zal liever sterven, dan verraden,
dat zij met Frans getrouwd is. Voor het ge-
recht geldt dit papier wel niet, maar zij zal
wel oppassen, van er een advocaat in te
mengden.
Plompe, onzeker stappe kondigde de
thuiskomst van hunnen zoon aan. Frans was
zeer rood, toen hij naar binnen wagde.
— Jongen, riep zijne moeder, kunt ge nu
niet eens in uw leven nuchter blijven?
Waar is de geestelijke?
— O, ik ben heel nuchter. De geestelijke
komt onmiddellijk; hij moest enkel nog
maar een getuige halen.
Hij wagde naar Lea's kamerdeur, die
gesloten was.
— Gef den sleutel, oude! bovall hij niet
zeer terbedijf als ge nog wat te bespreken
hebt, doe het dan, eer er vreemden bij zijn.
De oude vrouw opende de deur en Frans
ging recht op Lea toe, die aan tafel zat.

— Zie zoo. Lea lief, sprak hij haar aan,
meide dende om een zachtren klank aan
zijne stem te geven; het is mijne schuld
niet, dat ge opgesloten zijt; de oude past
zoo zorzzaam op u.
Sibylle legde het papier voor haar op ta-
fel en z' te den inkpot neer.
— Zij hebben ons woord gehouden, meis-
je, sprak zij barsch, maar weten niet wat
ge later zult doen. Daarom moet ge dat
papier tekenen, waardoor ge verklaart dat
wij eerlijk jegens u gehandeld hebben. Be-
gripen?
Lea's hlk dwaalde van den een naar den
andere. Zij twijfelde; als Stanhope nu niet
kwam kon zij haar schrikkelijk lot niet
meer ontkennen. Van die menschen had ze
geen me d'lijden te wachten. O, waarom
kwam nu Stanhope niet. Onderwijl boog
Frans zich over het papier.
— Wat staat daarin, vroeg hij nieuwsgie-
rig.
— O, iets heel eenvoudigs verklaarde
Sibylle. Wij beloofden haar, het kind terug
te brengen als zij ons niet zou aangeven, en
om z'ker te zijn moet zij dit papier teke-
nen.
Lea vroeg haastig: Is het werkelijk waar
dat ik Daisy terugkrijg?
— Ja... Teeken toch, dan... drong Sibyl-
le, ongeduldig.
Maar Frans legde de hand op het blad;
hij wilde met alle geweld den juisten in-
houd weten.
— Dat hebben we u immers al gezegd. Zoo
mengde zich nu Leiz in het gesprek. Het is
maar een onschuldig papierken om ons te
dekken in geval uwe aanstede vrouw haar
belofte vergeten mocht. U hebt 't het niet.
— Dat hangt er van af, bromde Frans
volstrekt niet tevreden. In elk geval moet
Lea lezen, wat daar staat.
— Onzin! riep Sibylle; dat is maar tijd-
vullen!

Tijdverlies! Dat woord wakte de jonge
vrouw uit haar verdooving. O, als zij daar-
door tijd kon winnen, tot Stanhope er was!
Een schermer van hoop lichtte in haar oog;
en plotseling riep zij, met ong wone geest-
drift:
— Laat mij het papier eerst lezen!
— Waaron? riep Sibylle. Leiz, snel naar
het blad grijpend. Hebben we u niet gezegd,
dat het maar een vurm is om te dekken?
— Lea zag hem minachtend.
— Ik ontdeckten niets, wat ik niet ge-
lez n heb, verklaarde zij vast.
Op hetzelfde oogenblik had Frans den
ouden man het papier ontruk en het Lea
gegeven. Zij doorvoog snel den inhoud,
waarbij ten uitrop van verrassing haar
ontsnapte.
— Nu, wat staat daar? vroeg Frans, die
or niet op lette dat zijne moeder hem in den
arm kneep en hem toebet:
— Jongen, hoe kunt ge zoo ezelachtig
doen!
— Wat daar staat? herhaalde Lea. Dat
ik een derde van alles wat ik ooit bezitten
zal aan die twee moet afstaan.
— Aan die twee? vroeg Frans. En van
mij is geen sprake?
— N en. Uw naam is niet genoemd.
— Niet, riep hij toornig. Dan wordt er
ook niets ondetekend. Daarmee stak hij
het papier in zijnen binnenzak.
Lea zegde tot Sibylle:
— Ik doozie uw spel heel goed. Ge houdt
mij voor eene erfgename, omdat ge het ge-
heim van mijne afkomst kent. Om mij te
dwingen, uw bezicht te bevredigen, word
Daisy gestolen en om mij geheel in uwe
macht te hebben, verlangt ge dat ik u zoon
trouw Het was een slim plan, maar het
ging te ver. Een ding hebt ge berikt; ik
zal het papier ondetekend opdat het kind
niet langer in uwe handen blijft.
Zij stak de hand uit naar de pen, doch

Frans hield haar terug.
— Niets daarvan! beval hij, bij die zaak
heb ik ook nog een woord mee te spreken!
Ik laat mij niet op zij schuiven. Voorlopig
ontdeckt het ge niets!
— Lea haalde de schouders op.
— Maak dat met uwe ouders uit!...
Maar een ding is zeker, sprak zij tot Si-
bylle: ik trouw nooit met u zoon. Geef
mij het kind terug en ge kunt een hoog
loos-lik er voor krijgen; ook wil ik zweren,
niet te verraden, maar uw zoon trouw ik
niet.
De ogen der hls fonkelden van begeer-
te. Het was haar immers afken om het geld
te doen.
— Geef dat papier op, Frans, zegde ze
onmedelijk. Het is van mij en ik wil het
hebben.
— Laat mij met rust! Ik leef het niet!
Een luid kloppen aan de deur brak zijne
woorden af.
— Daar hebt ge den domine reeds! riep
hij woest oprinnend; als nu die trouw-
wij niet onmiddellijk in orde gebracht
wordt, loop ik weg en neem het misse-
me. Wil zij het papier ondetekend, dan
mag ze het doen, maar als Lea Leiz.
— En er de verlijfte ouders goed konden
raden wat hij wilde, had hij Lea onvat
en in de voorkamer gedragen. Toen rukte
hij de deur open. Een domine en twee ge-
tugten, als eenvoudigs gekleede burgersli-
den, traden over den dorpel.
XXVI.
Eene onmacht nabij. Leuz Lea tegen
den muur. Nu was geen ontsnappen meer
mogelijk. Van die mannen met de harde
onbewogen gezichten — kon zij gene
hulp verwachten — en Stanhope? O, waar-
om had hij haar in den steek gelaten?
— Trouw hem, anders krijgt ge het kind
niet, beest Sibylle, die gevolgd was, haar toe-

(Wordt vervolgd)